

c. 801 respexit et nos pacifice a strepitu huius seculi liberavit¹; ut quieta conversatione spectarem diem extremum, qui pene nemini longe est, sed maxime est timendus ei^a, cui prope esse agnoscitur et iam in ianuis stare.

Tua vero sanctitas vigilet super gregem Christi, ne lupinis morsibus aliquis desit gratiae Christi tuis subiectis ammonitionibus ad^b te respiciens; quia perditio cuiuslibet animae pastoris est detrimentum. 5

Vocatus fui ad dominum meum David; sed infirmitate tardatus non veni, seu et Dei^c voluntate detentus. Ille felix est, qui castigatione Dei catenatus est, et ab huius saeculi turbatis liberatus procellis. Nec umquam tantum divitiis saeculi circumfusus² laetabar, quantum consideratione quieta vitae meae^d gavisus sum. 10

Opto, Deo miserante, ut per tuam^e efficiatur dilectionem, quod per meam segnitiam fieri non poterit; id est: ut amplexibus et alloquiis caritatis vestrae liceat mihi horam frui. Non est episcopus, cuius magis velim praesentia^f uti secundum Dei Matth. 18, 20. miserationem, quam vestra^g. Quod ut fiat, ille efficiat, qui ait: 'Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum'. Periculum est fragili animo in huius saeculi permanere tempestate. Martha ministrabat Christo, sed tamen circa Luc. 10, 42. plurima occupata, Domino dicente, legitur esse: 'Maria vero optimam partem elegit, quae non auferetur ab ea in aeternum'.

Si placet Deo, ut venias ad limina Sancti Martini, multum desidero, opto, atque deprecor. Sin autem, vel litterae vestrae veniant loquentes in aures Albini tui, uti 20 per portitorem illarum longiorem^h cartulae seriem vobis dirigere valeam.

Mirabar in quadam cartula dilectionis vestrae quoddam verbum, quod ibi legebam. In ea, ubi post competentes et animo meo desiderabiles sensus dixisti, quod propter occupationes nil mihi transmittere potuisses munusculi; quasi in auro vel argento caritas nostra consistat; dum tanta est, ut vere fateor, in animo meo vel etiam, ut 25 credo, et in tuo: ut in conparationeⁱ eius caritatis omnis^k divitiarum species vilescit. Illa est vera, de qua modo scripsisti te pericula fluminum non subire, de quibus Cant. 8, 7. dicitur: 'Flumina multa non obruent caritatem'. Haec vigeat in cordibus nostris, non vana auri vel argenti species: quae non prosunt possidentibus illa, sed magis obsistunt^l, nisi eis, qui illa^m uti ad salutem animae suae in largitionibus pauperum didicerintⁿ 30 et opere perfecerint^o.

Omnipotens Deus sanctitatem tuam ad multorum profectionem salute perpetua benedictione^p incolomem^q protegere et custodire dignetur, domine pater dilectissime et desiderantissime^r, atque omni^s honore in Deo dignissime.

243.

Alcvinus Arnoni archiepiscopo Salisburgensi de numero septenario psalmorum paenitentiae, de psalmo centesimo octavo decimo, de psalmis graduum exponit; ad studium psalmorum incitat. 35 798—802.

Codd. Coloniensis 106 fol. 2—5 (C), Monac. 14447 (S. Emmerammi) fol. 1—8 (E), S. Galli 267 pag. 33—45 (G), Vindob. 458 (X) fol. 81'—86, Epored. 30 (I). Exstat etiam in cod. Montispezzulano 404 s. IX, quondam S. Augendi^a. 40

Edd. Luc. Dacherius Spicil. IX, 111—116 ex cod. Montispezz., Frobenius I, 342—345, J233. — Migne col. 570.

^a) eo S 1, D. ^b) a S 1, D. ^c) om. D. ^d) me D. ^e) ut per petuam D. ^f) praesentia S 1; praecepta D. ^g) vestram S 1, D. ^h) longiore S 1, D. ⁱ) conparationem S 1, D. ^k) omnes S 1, D. ^l) obsunt D. ^m) illi D. ⁿ) didicerent D. ^o) perficerint S 1. ^p) felici add. S 1*. ^q) incolomen S 1. ^r) desiderantissimae S 1. ^s) om. S 1. 45

243. ^a) Lemma: Incipit epistola Albini magistri ad Arnonem archiepiscopum X.

1) Cf. p. 378: Nos vero . . deposito onere pastoralis curae quieti sedemus apud S. Martinum etc.
2) Cf. supra p. 97 n. 1: fluctus saeculi nostram naviculam procellosis ventis in voraginem divitiarum rapuerunt.